

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/63/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5110215343
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5110215343.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Zuzany Hartelovej v právnom spore žalobcov: 1/ J. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., ul. G. č. XXXX/XX, 2/ W. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., ul. X. č. XXXX/XX, 3/ F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. I. O., ul. H. G. č. XXXX/X (právni nástupcovia po pôvodnom žalobcovi V. N., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom G. I. O., E. V. č. XXX/X), 4/ V. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. I. O., Za V. č. XXX/X, (aj ako právny nástupca po pôvodnom žalobcovi V. N., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom G. I. O., E. V. č. XXX/X), 5/ O. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., ul. N. č. XX, žalobcovia 1/ až 5/ zastúpení splnomocnenou zástupkyňou JUDr. Jankou Chorvátovou PhD., advokátkou so sídlom E., ul. F. Z. č. XX, proti žalovaným: 1/ F. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. - N., ul. I. č. XXX/XX, 2/ Ing. W. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. - N., ul. I. XXX/XX (právny nástupca po pôvodnom žalovanom Ing. J. W., nar. XX.XX.XXXX, zomr. dňa XX.XX.XXXX, naposledy bytom I., ul. I. č. XX, zastúpený splnomocneným zástupcom JUDr. Milanom Švecom, advokátom so sídlom Z. X, ul. O. XX X. XX, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalobcov 1/ až 5/ proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 18C/111/2010-716 zo dňa 08. novembra 2018 v spojení s opravným uznesením č. k. 18C/111/2010-784 zo dňa 24. júna 2019, taktó

rozhodol:

rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením, ktorým žalobu zamietol vo vzťahu k žalovanej 1/ zostáva **n e d o t k n u t ý**.

rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením, ktorým žalobu zamietol vo vzťahu k žalovanému 2/ **m e n í** tak, že súd určuje, že žalobca 4/ V. N., nar. XX.XX.XXXX je podielovým spoluvlastníkom parc. CKN č. 770/43 - zast. plochy a nádvoria o výmere 99 m² v podiele 25/60-ín a parc. CKN č. 770/44 - zast. plochy a nádvoria o výmere 133 m² v podiele 42/64-ín v k.ú. J., ktoré boli vytvorené geometrickým plánom č. 18C/111/2010 vyhotoveným Ing. Vladimírom Hrivíkom, znalcom z odboru geodézia a kartografia zo dňa 04.06.2014, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou tohto rozsudku.

Súd určuje, že žalobca 5/ O. N., nar. XX.XX.XXXX je podielovým spoluvlastníkom parc. CKN č. 770/34 - zast. plochy a nádvoria o výmere 232 m² v podiele 42/64-ín, parc. CKN č. 770/37 - zast. plochy a nádvoria o výmere 302 m² v podiele 42/64-ín a parc. CKN č. 770/39 - zast. plochy a nádvoria o výmere 47 m² v podiele 4/60-ín, 5/60-ín, 5/60-ín a 1/60-ín, parc. CKN č. 770/41 - zast. plochy a nádvoria o výmere 669 m² v podiele 42/64-ín v k.ú. J., ktoré boli vytvorené geometrickým plánom č. 18C/111/2010, vyhotoveným Ing. Vladimírom Hrivíkom, znalcom z odboru geodézia a kartografia zo dňa 04.06.2014, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou tohto rozsudku.

Súd určuje, že spoluvlastnícky podiel 50/240-ín a 20/240-ín parc. CKN č. 770/31 - zast. plochy a nádvoria o výmere 377 m², parc. CKN č. 770/32 - zast. plochy a nádvoria o výmere 191 m² a parc. CKN č. 770/35 - zast. plochy a nádvoria o výmere 815 m², v k.ú. J. a spoluvlastnícky podiel 10/60-ín parc. CKN č. 770/39 - zast. plochy a nádvoria o výmere 47 m² v k. ú. J., vytvorené geometrickým plánom č. 18C/111/2010, vyhotoveným Ing. Vladimírom Hrivíkom, znalcom z odboru geodézia a kartografia zo dňa 04.06.2014, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou tohto rozsudku, patria do dedičstva po poručiťovi V. N., nar. XX.XX.XXXX, zomrelom dňa XX.XX.XXXX, naposledy bytom G. I. O., E. V. č. XXX/X.

V ostatnej časti, v ktorej súd zamietol žalobu žalobcu 5/ ohľadom určenia podielového spoluvlastníctva parc. CKN č. 770/40 - zast. plochy a nádvoria o výmere 135 m² v podiele 4/60-iny, 5/60-ín, 5/60-ín a 1/60-iny v k.ú. J. rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením p o t v r d z u j e .

Žalobcovia 1/ - 3/ m á j ú voči žalovanému 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Žalobca 4/ m á voči žalovanému 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Žalobca 5/ m á voči žalovanému 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 60 %.

Štát m á voči žalovanému 2/ nárok na náhradu trov v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Žilina rozsudkom č. k. 18C/111/2010-716 zo dňa 08.11.2018 v spojení s opravným uznesením č. k. 18C/111/2010-784 zo dňa 24.06.2019 žalobu v celom rozsahu zamietol. Žalovanému v rade 1/ priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcom v rade 1/, 2/, 3/, 4/ a 5/ v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia. Žalovanému v rade 2/ priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcom v rade 1/, 2/, 3/, 4/ a 5/ v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia. Štátu Slovenskej republiky sa priznal nárok na náhradu nákladov vynaložených pri dokazovaní, a to voči žalobcovi v rade 1/, 2/, 3/, 4/ a 5/ v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady nákladov rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia. Rozhodnutie odôvodnil tým, že pôvodne označení žalobcovia 1/ - 3/ (V. N., nar. XX.XX.XXXX, V. N., nar. XX.XX.XXXX a O. N., nar. XX.XX.XXXX - pozn. odvolacieho súdu) dňa 21.05.2010 podali žalobu, ktorou žiadali, aby súd určil, že sú podielovými spoluvlastníkmi označených nehnuteľností v podieloch špecifikovaných v návrhu. Návrh odôvodnili tým, že označený žalovaný Ing. J. W. (ďalej „pôvodne žalovaný“) je evidovaný ako výlučný vlastník nehnuteľností - parc. C-KN č. 770/1, C-KN č. 770/2 a C-KN č. 770/14 na základe kúpnej zmluvy pričom oni majú za to, že ich spoluvlastnícke podiely nikdy nepreviedli na žiadnu inú osobu. Z toho dôvodu spochybňovali jeho dobromyseľnosť ohľadom nadobudnutia vlastníckeho práva. V priebehu konania žalobca 1/ V. N., nar. XX.XX.XXXX, zomrel dňa XX.XX.XXXX, do konania vstúpili jeho právni nástupcovia na základe Osvedčenia o dedičstve zo dňa 23.03.2015 č. k. 9D/476/2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 23.03.2015 a to žalobcovia 1/ - 3/ a právnym nástupcom bol aj dovtedajší žalobca V. N., nar. XX.XX.XXXX - žalobca 4/. Žalobca O. N. bol označený ako žalobca 5/. Ohľadom žalobcami navrhutej zmeny žaloby zo dňa 30.09.2015, ktorú súd pripustil uznesením č. k. 18C/111/2010-445 zo dňa 02.10.2015 žiadali určenie, že žalobcovia 4/ a 5/ sú podielovými spoluvlastníkmi novovytvorených parciel a že špecifikovaný podiel patrí do dedičstva po pôvodnom žalobcovi 1/ čiže, že žalobca 4/ je podielovým spoluvlastníkom parc. CKN č. 770/43 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 99 m² v podiele 25/60 a 42/64 a parc. CKN č. 770/44 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 133 m² v podiele 25/60 a 42/64 v k. ú. J., ktoré boli vytvorené geometrickým plánom č. 18C/111/2010, vyhotoveným Ing. Vladimírom Hrivíkom, znalcom z odboru geodézie a kartografie zo dňa 04.06.2014, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou rozsudku, - že žalobca 5/ je podielovým spoluvlastníkom parc. CKN č. 770/34 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 232 m² v podiele 42/64, parc. CKN č. 770/37 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 302 m² v podiele 42/64 a parc. CKN č. 770/39 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 47 m² v podiele 4/60, 5/60, 5/60 a 1/60 a parc. CKN č. 770/40 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 135 m² v podiele 4/60, 5/60, 5/60 a 1/60 a parc. CKN č. 770/41 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 669 m² v podiele 42/64, ktoré boli vytvorené geometrickým plánom č. 18C/111/2010, vyhotoveným Ing. Vladimírom Hrivíkom, znalcom z odboru geodézie a kartografie zo dňa 04.06.2014 v k. ú. J., ktorý je neoddeliteľnou súčasťou rozsudku, - že spoluvlastnícky podiel 50/240 a 20/240 parciel CKN č. 770/31 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 377 m², CKN č. 770/32 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 191 m² a parc. CKN č. 770/35 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 815 m² v k. ú. J. a spoluvlastnícky podiel 10/60 k parc. CKN č. 770/39 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 47 m² v k. ú. J., vytvorené geometrickým plánom č. 18C/111/2010, vyhotoveným Ing. Vladimírom Hrivíkom zo dňa 04.06.2014, patria do dedičstva po poručiteľovi V. N., zomr. XX.XX.XXXX. V priebehu konania zomrel aj pôvodný žalovaný a to dňa XX.XX.XXXX, na základe čoho súd následne konal s dedičmi žalovaného ako právnymi nástupcami, ktorí boli oznámení notárom ako súdnym komisárom - žalovanými 1/ a 2/.

Skúmajúc vecnú legitímáciu mal za to, že aktívna vecná legitímácia je daná. Čo sa týka legitímácie žalovaných v priebehu konania zistil, že na LV č. XXXX je vlastníkom sporných nehnuteľností iba žalovaný 2/ a to na základe Z-1285/2018. Pasívna vecná legitímácia žalovanej 1/ nie je daná, keď k predmetným nehnuteľnostiam nemá žiadny vzťah. Z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie v tomto konaní žalobu voči žalovanej 1/ zamietol.

Následne súd skúmal existenciu naliehavého právneho záujmu na strane žalobcov na predmetnom určení v zmysle § 137 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“. Žalobcovia odôvodnili naliehavý právny záujem tak, že namietali vlastnícke právo pôvodného žalovaného, ktorý bol v katastri nehnuteľností evidovaný ako vlastník. Súd posúdil, že je daný naliehavý právny záujem na takom určení, ako sa domáhajú žalobcovia s poukazom na ustálenú súdnu prax, že určovací žaloba je prípustná pri spornosti práv k nehnuteľnostiam evidovaným v katastri nehnuteľností, ak rozsudok vyhovujúci žalobe môže prívodiť zosúladienie evidovaného a právneho stavu.

Ďalej konštatoval, že predmetom konania boli nehnuteľnosti - parc. EKN č. 680, parc. EKN č. 684, parc. EKN č. 698, parc. EKN č. 697, parc. EKN č. 682, parc. EKN č. 684, parc. EKN č. 686 v k.ú. J.. Ohľadom týchto mal za to, že pôvodný žalobca 1/ (V. N. nar. XX.XX.XXXX) je podľa LV č. XXXX podielovým spoluvlastníkom parc. EKN č. 680 v podiele 50/240 a 20/240 a podľa LV č. XXX parc. EKN č. 687 v podiele 10/60, žalobca 4/ je podľa LV č. XXXX podielovým spoluvlastníkom parc. EKN č. 689 v podiele 25/60 a žalobca 5/ je podľa LV č. XXX podielovým spoluvlastníkom parc. EKN č. 684 v podiele 4/60, 5/60, 5/60 a 1/60, podľa LV č. XXXX parc. EKN č. 697 v podiele 72/64 a podľa LV č. XXX parc. EKN č. 682 v podiele 42/64. Podľa LV č. XXXX pôvodný žalovaný bol evidovaný ako výlučný vlastník parc. CKN č. 770/1 a CKN č. 770/2 a to na základe kúpnej zmluvy datovanej dňom 10.05.2000, avšak na základe overenia podpísanej dňa 12.05.2000 č. V 2099/2000. Následne je evidovaný žalovaný 2/ na základe uznesenia sp. zn. 15D/186/2017.

Žalobcovia tvrdili, že predmetné nehnuteľnosti, ktorých výlučným vlastníkom bol pôvodný žalovaný sú vytvorené z EKN parciel, ku ktorým majú spoluvlastnícky podiel. Súd mal preukázané (z pozemnoknižných vložiek č. XXX, XXX, XXXX, pripojeného spisu sp. zn. 21D/3115/2004, ktorého súčasťou bolo rozhodnutie D/145/79-14, pripojeného spisu sp. zn. 21D/1082/2006, ktorého súčasťou bolo rozhodnutie D/15/55, darovacej zmluvy V 51044/06 a V 4681/08), že novovytvorené parcely CKN č. 770/1, 770/2 a 770/14 sú vytvorené z pôvodných PKN parciel, ale len z ich jednotlivých častí. Bolo nariadené znalecké dokazovanie a podľa vyhotoveného znaleckého posudku č. 9/2014 predmetné parcely EKN v k.ú. J. v podielovom spoluvlastníctve žalobcov sa nachádzajú v oplotenom areáli bývalého družstva a predchádzajúceho vlastníka pred pôvodne označeným žalovaným - Agroregión, a.s., so sídlom Rajec, ul. Hollého č. 203/50, IČO: 36 382 973, ktorý nadobudol notárskou zápisnicou o osvedčení o vydržaní vlastníckeho práva N 157/2000 z 03.05.2000 v celosti nehnuteľností v k.ú. J..

Pôvodný žalovaný tvrdil, že nikdy nemal pochybnosť o tom, že kupuje nehnuteľnosti od vlastníka a že on aj jeho právni predchodcovia užívali pozemky dobromyseľne, preto došlo k vydržaniu.

Ďalej súd konštatoval, že na základe osvedčenia o vydržaní N 157/2000, Nz 134/2000 nadobudol Agroregión, a.s. vlastnícke právo k pozemkom zakresleným v geometrickom pláne č. 31562388-325/94 okrem iných aj parc. CKN č. 770/1, 770/2 a 770/14. Podľa kúpnej zmluvy V 2099/2000 nadobudol pôvodný žalovaný od Agroregión, s.r.o. ako predávajúceho vlastníctvo okrem iného aj k pozemkom parc. CKN č. 770/1, 770/2 a 770/14. Súd vypočul svedka MVDr. N., ktorý uviedol, že sa zúčastnil dňa 03.05.2000 pri spisovaní notárskej zápisnice ohľadom vydržania za spoločnosť Agroregión, a.s., v ktorom vystupoval ako štatutárny zástupca, pričom tak postupovali, lebo chceli vyporiadať pozemky a následne ich predali pôvodnému žalovanému, pričom mal za to, že notár to všetko skontroloval a osvedčil. Podľa notárskej zápisnice č. N 157/2000, Nz 134/2000 zo dňa 03.05.2000 (č.l. 148 spisu) právny predchodca pôvodného žalovaného a to Agroregión, a.s. Rajec predložil notárovi za účelom spísania jeho vôle a spísania jeho vyhlásenia geometrický plán vyhotovený ešte v r. 1994 na novovytvorené parcely. Zároveň s ním boli predložené aj pozemnoknižné vložky špecifikované na strane 1 citovanej notárskej zápisnice, v ktorých sú uvedení ako spoluvlastníci žalobcovia, resp. právny predchodca žalobcov 1/ až 3/ ako aj ich právni predchodcovia. V tejto notárskej zápisnici je uvedené, že od r. 1960 užíval predmetné nehnuteľnosti Štátny majetok Rajec tak, že si na nich vybudoval hospodársky dvor s hospodárskymi budovami. Následne v rámci privatizácie tento dvor a budovy odkúpil pozemkový fond a následne od Slovenského pozemkového fondu toto odkúpil Agroregión, s.r.o., ktorý vložil tento majetok do Agroregiónu, a.s. Uvádza sa, že predmetné parcely užíva Agroregión, a.s. tak, ako boli zakreslené v geometrickom pláne od r. 1960. Zároveň sa uvádza v predmetnej notárskej zápisnici, že si je vedomý toho, že pokiaľ sa ozvú pôvodní vlastníci, nebude im brániť vo výkone ich vlastníckeho práva. Podľa súdu z obsahu notárskej zápisnice vyplýva, že pôvodný vlastník (Agroregión, a.s. si bol vedomý na základe pozemnoknižných vložiek, že spoluvlastnícke právo k dotknutým pozemkom

majú iní vlastníci. So zreteľom na všetky okolnosti preto nemôže byť právny predchodca pôvodného žalovaného v dobrej viere držiteľa, že mu vec patrí a teda ani lehota pre vydržanie počas jeho užívania neplynula, keďže nebola splnená podmienka dobromyseľnosti a titulu, na základe ktorej by bolo možné dobromyseľnosť konštatovať. Súd v priebehu konania oboznamoval, že sa na súde viedli obdobné konania (napr. sp. zn. 8C/256/2010, sp. zn. 27C/61/2003, sp. zn. 18C/113/2012), ktoré sú právoplatne skončené, predmetom ktorých je/bolo určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré predmetnou notárskou zápisnicou osvedčil Agroregión, a.s. Poukázal na to, že k tejto právnej otázke zaujal už stanovisko Krajský súd v Žiline v obdobnom konaní (sp. zn. 7Co/260/2012), kde bolo konštatované, že predmetom privatizácie Štátneho majetku Rajec boli len stavby bez pozemkov. Pozemky pod stavbami boli len v užívaní a privatizačný projekt neobsahuje doklady k týmto pozemkom. Z listín vyplýva, že spor né pozemky sú pozemky, na ktorých sú postavené stavby vo vlastníctve Agroregiónu, a.s., avšak pozemky neprešli žiadnym spôsobom na štát, ani na danú spoločnosť Agroregión, a.s. a taktiež neboli splnené podmienky pre vydržanie danou spoločnosťou. Súd posúdil kúpnu zmluvu uzavretú pôvodným žalovaným za absolútne neplatnú, keďže spoločnosť Agroregión, a.s. nikdy nebola vlastníkom predmetných nehnuteľností, a preto nemohla ani previesť vlastnícke právo na pôvodne označeného žalovaného v zmysle zásady „Nikto nemôže previesť na iného viac práv, než sám má.“ Agroregión, a.s. ako predávajúci nikdy nespĺnil podmienky pre vydržanie. Agroregión s.r.o. nikdy nenadobudol pozemky zmluvou o predaji majetku štátu uzavretou so Slovenským pozemkovým fondom (V 4447/96) a preto tieto pozemky ani nikdy nemohol vložiť do spoločnosti Agroregión, a.s. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že nehnuteľnosti užívané Štátnym majetkom Rajec boli vo vlastníctve občanov a nikdy neprešli do vlastníctva štátu, bolo zriadené len právo užívania. Súd mal tiež za to, že Agroregión, a.s. bol rušený viacerými súdnymi konaniami vedenými na súde, v ktorých bolo konštatované, že nedošlo k vydržaniu. (sp. zn. 27C/61/2003, sp. zn. 8C/165/2009, sp. zn. 17C/89/2011, sp. zn. 27C/258/2009) Z uvedeného teda vyplýva, že Agroregión, a.s. nemohla vydržať vlastnícke právo a ani nevydržala. Uzavrel, že nedošlo k vydržaniu v prospech Agroregiónu, a.s., čo bolo konštatované aj v iných obdobných konaniach, v dôsledku čoho sa teda táto spoločnosť nestala vlastníkom, a tak nemohla ani previesť predmetné nehnuteľnosti na inú osobu.

Podľa súdu bolo nepochybné, že pôvodný žalovaný nadobudol vlastnícke právo v r. 2000 na základe kúpnej zmluvy z 10.05.2000, ktorej vklad bol povolený dňa 22.05.2000 pod V 2099/2000, ktorú posúdil ako absolútne neplatnú, vzhľadom na to, že predávajúci nebol vlastníkom. S poukazom na následné zistenia (výsluch svedkyne F. W., t.č. žalovanej 1/, ktorá uviedla, že pri podpisovaní zmluvy im boli odovzdané kľúče a odvtedy s manželom - pôvodným žalovaným predmetné pozemky užívala) súd skonštatoval, že pôvodný žalovaný hoci kúpil nehnuteľnosti neplatnou zmluvou, stal sa dobromyseľným držiteľom dňom uzavretia zmluvy a odovzdaním kľúčov. Bolo irelevantné, že vklad bol povolený až 22.05.2000, nakoľko ide o neplatnú zmluvu a tak podstatné bolo to, kedy došlo k držbe. K tejto došlo dňa 12.05.2000, kedy došlo k faktickému odovzdaniu nehnuteľností pôvodnému žalovanému na užívanie odovzdaním kľúčov od areálu. Pokiaľ žalobcovia 4/ a 5/ tvrdili, že lehota pre vydržanie mohla začať plynúť najskôr dňa 22.05.2000, teda dňom povolenia vkladu predmetnej zmluvy, súd sa s týmto nestotožnil, nakoľko zmluva bola uzavretá dňa 12.05.2000, pričom 12.05.2000 bol overený podpis kupujúceho - pôvodného žalovaného a boli mu odovzdané kľúče od areálu. Pokiaľ žalovaní 1/ a 2/ tvrdili, že aj právny predchodca - Agroregión, a.s. bol oprávnený držiteľom, a to minimálne od spísania notárskej zápisnice o osvedčení, kedy sa stal oprávneným držiteľom a lehota právneho predchodcu sa taktiež započítava, teda vydržacia lehota začala plynúť od 03.05.2000, súd skonštatoval, že právny názor je síce správnym z hľadiska právnej teórie, avšak v danom prípade nebola preukázaná dobromyseľnosť Agroregión, a.s. a preto nemožno považovať do vydržacej lehoty aj užívanie daným subjektom. Pokiaľ žalobcovia tvrdili, že pôvodný žalovaný tie nehnuteľnosti neužíval (čo žalovaní rozporovali) a že boli uzamknuté, tak neužívanie nebolo preukázané a dokonca aj nepriamo potvrdili užívanie, keďže areál bol uzamknutý, teda vlastníč chránil svoje nehnuteľnosti. Pokiaľ pôvodný žalovaný každý deň na predmetných nehnuteľnostiach nebol, neznamená to, že ich neužíval. Keďže boli uzamknuté, je logické užívanie, aj keď nie je prítomný. Ak žalobcovia tvrdili, že sa domáhali svojho práva voči žalovanému, toto nepreukázali. Pokiaľ podali námietky, podali ich voči pozemkovému úradu, ale neboli adresované, ani inak podané voči žalovanému. Pôvodný žalovaný ak nenadobudol vlastnícke právo k pozemkom na základe kúpnej zmluvy zo dňa 12.05.2000, tento bol oprávneným držiteľom viac ako 10 rokov. Keďže žaloba bola podaná dňa 21.05.2010, bolo nutné konštatovať, že bola podaná po uplynutí 10-ročnej lehoty pre vydržanie. Podľa § 134 Občianskeho zákonníka sa preto stal vlastníkom pozemkov uplynutím 10 rokov pred podaním žaloby na súde. Keďže v čase vyhlásenia rozsudku je na liste vlastníctva zapísaný žalovaný 2/ titulom dedičského rozhodnutia, teda vlastnícke právo nadobudol dedením po pôvodnom

žalovanom, jeho vlastnícke právo je zachované. Súd preto žalobu zamietol, nakoľko vlastníkom sa stal pôvodný žalovaný a následne jeho právny nástupca - žalovaný 2/.

Súd zároveň poukázal na konštatovanie odvolacieho súdu v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení (č. k. 8Co/103/2016-502 zo dňa 31.08.2016), keď vyslovil, že sporné nehnuteľnosti neboli stotožnené. Žalobcovia nenavrhlí žiadne návrhy na dokazovanie s tým, že trvali na tom že sú stotožnené. Keďže bol viazaný názorom odvolacieho súdu a bez ďalšieho vykonania dokazovania sa nezmenili skutkové okolnosti, preto bolo nutné naďalej konštatovať, že nehnuteľnosti neboli stotožnené.

Vzhľadom na to, že súd žalobu zamietol v celom rozsahu žalovaní 1/ a 2/ boli úspešní v konaní, preto im súd priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcom v celom rozsahu. O samotnej výške náhrady súd rozhodne samostatným rozhodnutím po právoplatnosti meritorneho rozhodnutia. Pri rozhodnutí vychádzal z ust. § 255, § 260 a § 262 ods. 1 a 2 C. s. p. Keďže v súvislosti s vykonaným dokazovaním vznikli náklady aj štátu - SR, a to uhradené znalečné z rozpočtových prostriedkov, súd priznal štátu - SR aj dané náklady voči žalobcom ako neúspešnej strane konania.

2. Proti rozsudku okresného súdu podali odvolanie žalobcovia 1/ až 5/ prostredníctvom splnomocneného zástupcu zo dňa 26.12.2018, a to proti všetkým výrokom rozsudku. V odvolaní označili odvolacie dôvody citáciou ust. § 365 ods. 1 písm. a/, b/, e/, f/, g/ a h/ C. s. p. a považovali rozsudok za nesprávny, nezákonný, a preto nespravodlivý. Jednostranný prístup okresného súdu v prospech žalobcu (správne pôvodného žalovaného - poznámka odvolacieho súdu), ktorý bol zrejмый z celého priebehu a vedenia konania pred súdom prvej inštancie po vrátení predmetnej veci súdu prvého stupňa odvolacím súdom za účelom objasnenia možného vydržania žalovaným 2/ (resp. jeho právnym predchodcom) sa v plnom rozsahu premietol i do napadnutého rozhodnutia. Vytýkali súdu aj to, že napriek jednoznačnému ústavnoprávnemu rámcu (o práve vlastníť majetok a zaručeniu i dedenia majetku podľa čl. 20 ods. 1, veta štvrtá Ústavy SR) absolútne poprel ich dedičské právo, resp. ich právnych predchodcov a majetku legitímne nadobudnutému ich právnymi predchodcami odoprel akúkoľvek súdnu ochranu. V súvislosti s namietaním nesprávneho vyhodnotenia dôkazov podľa žalobcov neobstojí tvrdenie súdu stotožňiacim sa s tvrdením svedkyne F. W., ktorá výpoveď je účelová a hlavne ničím nepreukázaná, a to v kontexte ostatných preukázaných skutočností (klamlivá výpoveď pôvodného žalovaného, list vlastníctva z r. 2014 a informatívne poznámky na ňom, čl. III. kúpnej zmluvy). Súd nevyhodnotil vykonané dokazovanie v kontexte skutočností oznámených na poslednom pojednávaní s poukazom na listinné dôkazy. Nesporným bolo, že pôvodný žalovaný ako kupujúci uzavieral kúpnu zmluvu na dotknuté časti pozemkov za jemu dobre známych okolností, vedel, že predávajúci nadobudol dotknuté časti pozemkov nezákonným osvedčením o vydržaní vlastníckeho práva a nebol mu, už vtedy, v máji 2000, kvôli prebiehajúcim pozemkovým úpravám vystavený list vlastníctva, a to až do r. 2008. Pôvodný žalovaný účelovo neužíval a neobhospodaroval pozemky v rámci areálu družstva, aby zbytočne na seba neupozorňoval. Súbežne s uvedeným vtedy známym stavom aj podľa katastra nehnuteľností mohli teda oni prostredníctvom dodatočného dedičského konania nadobudnúť vlastnícke práva k dotknutým pozemkom registra „E“, čo však taktiež súd nevyhodnotil v kontexte všetkých dôkazov objektívne. Podľa žalobcov súd účelovo tvrdil, že pôvodný žalovaný sa stal dobromyseľným držiteľom dňa 12.05.2000 uzavretím zmluvy o odovzdaní kľúčov a teda vlastnícke právo dňa 12.05.2010 vydržal a stal sa vlastníkom. Na jednej strane spomína obdobné súdne konania avšak tieto fakty hodnotí v konečnom dôsledku v prospech právneho predchodcu žalovaného 2/, ktorý podpísal kúpnu zmluvu na dotknuté pozemky s predávajúcim, ktorý ich nemal ani na liste vlastníctva, určite bol oboznámený s obsahom samotnej notárskej zápisnice a bol si vedomý možného domáhania sa vlastníckych práv pravými vlastníkmi, ale súdu postačovalo, že po siedmych rokoch zrazu manželka vyhlási, že bola pri podpise zmluvy a na základe jej tvrdenia súd vyhodnotil vydržanie ako dobromyseľné. Zatiaľ čo vo vzťahu k žalovanému a jeho právnemu predchodcovi okresný súd ospravedlňuje všetky jeho jednoznačné nedostatky, titul ich vlastníckeho práva, resp. ich právneho predchodcu, ktorý je nespochybniteľný - dedičské rozhodnutia - úplne prehliadal. Podľa žalobcov rovnako nesprávne je následné východisko súdu o prekonaní zásady „nemo plus iuris“. Pokiaľ aj štát pochybil pri evidovaní totožných nehnuteľností v registri „E“ aj v registri „C“ (u pôvodného žalovaného), je zodpovedným subjektom on. Neexistuje v slovenskom práve právna norma, z ktorej by vyplývalo, že v prípade duplicity vlastníctva u žalovaného má prednosť neskorší nadobúdaci titul ako sa snažil tvrdiť okresný súd, dokonca s následkom „absolútneho zániku predchádzajúceho vlastníka“. Nezmyselné je také tvrdenie, že vydržanie vlastníckeho práva z hľadiska vlastníckeho práva má prednosť pred deklaratórnym rozhodnutím, ktorým štátny orgán potvrdzuje nadobudnutie dedičstva. Na okraj žalobcovia uviedli, že okresný súd ani vo vzťahu k nároku na náhradu trov konania neprihliadol na okolnosti predstavujúce v súdnej veci jednoznačné dôvody hodné osobitného zreteľa, hoci na ich aplikáciu existoval viac ako

solídny základ (bližšie napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1MCdo 3/2009 z 25.06.2009). Žalobcovia navrhli, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že ich žalobe vyhovuje v celom rozsahu tak ako bola pripustená zmena žalobného návrhu a majú voči žalovanému 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Žalobcovia 4/ a 5/ prostredníctvom splnomocneného zástupcu podaním zo dňa 07.01.2019 (č.l. 742 spisu) odvolanie doplnili v zákonnej lehote (§ 362 ods. 1 C. s. p. /rozsudok okresného súdu bol splnomocnenej zástupkyňou žalobcov 4/ a 5/ doručený dňa 21.12.2018 a doplnenie odvolania bolo ňou podané dňa 07.01.2019, posledný deň lehoty pripadol na sobotu dňa 05.01.2019, preto sa za posledný deň lehoty považoval najbližší pracovný deň t.j. 07.01.2019/). V doplnení uviedli skutočnosti týkajúce sa samotného skutkového stavu veci vyplývajúce zo spisu, najmä spisu bývalej Správy katastra. V tejto súvislosti poukázali na to, že osvedčenie o vydržaní vlastníckeho práva sp. zn. N 157/00, NZ 134/00 zo dňa 03.05.2000 bolo bývalej Správe katastra Žilina doručené dňa 17.05.2000 a súčasne jej bola predložená aj kúpna zmluva vedená pod V 2099/00. Rozhodnutie o povolení vkladovej listiny V 2099/00 nadobudlo právoplatnosť dňa 22.05.2000. Na základe skutočnosti, že v katastrálnom území J. prebiehali pozemkové úpravy, zápis do katastra nehnuteľní uvedených listín sa uskutočnil až 28.10.2008. Osvedčenia o dedičstve titulom iniciovaných dodatočných dedičských konaní a darovacie zmluvy žalobcov, týkajúce sa dotknutých častí pozemkov, boli Správe katastra predložené v rokoch 2006 až 2007. Z obsahu spisu teda vyplýva, že Správa katastra nepostupovala v súlade s ust. § 34, § 37 zák. č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (ďalej len „katastrálneho zákona“) v znení účinnom v čase doručenia rozhodnutí (osvedčení o dedičstve a následných darovacích zmlúv). V dôsledku takéhoto postupu došlo k duplicitnému zápisu v zápisoch práv k jednej a tej istej nehnuteľnosti, resp. jej časti aj v registri „E“ aj v registri „C“ na dvoch samostatných listoch vlastníctva. Vlastníctvo v prospech právneho predchodcu žalovaného nemalo byť podľa práva zapísané k dotknutým pozemkom, resp. k ich častiam v r. 2008 do katastra nehnuteľností a pôvodný žalovaný mal byť upozornený na duplicitu v evidencii a ich vlastníctvo malo ostať zachované. Aj záväznosť a hodnovernosť údajov katastra podľa katastrálneho zákona ich utvrdila v zákonnosti ich postupu, práve naopak, táto zásada v konečnom dôsledku sponchybňuje so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľnosť pôvodného žalovaného, ktorému nevadilo, že mu Správa katastra vykonala záznam o jeho tvrdenom vlastníctve až v r. 2008. Pôvodný žalovaný klamal keď tvrdil, že videl pri kúpe list vlastníctva od kupovaných pozemkov, ktorým predávajúci preukazoval vlastnícke právo k nim - pretože z katastrálneho spisu vyplýva presný opak. Osvedčenie o vydržaní ako aj kúpna zmluva boli katastru doručené naraz. Zamietnutie žaloby súd oprel o ustanovenia Občianskeho zákonníka o vydržaní vlastníckeho práva pôvodným žalovaným, a to najmä s poukazom na „potvrdenie“ jeho dobromyseľnosti k držbe týchto nehnuteľností okamihom odovzdania kľúčov pri podpísaní zmluvy - čo žalovaný 2/ po 7 rokoch vedenia súdneho sporu a hlavne po tom, čo bola súdu prvého stupňa vec vrátená na ďalšie konanie odvolacím súdom, preukazuje výpoveďou manželky pôvodného žalovaného. Tento dôkaz si žalovaný vymyslel a účelovo ho produkoval v kontexte vysloveného právneho záveru odvolacieho súdu. V súvislosti s výpoveďou svedkyne F. W. dňa 26.05.2017 žalobcovia 4/ a 5/ uviedli, že žalovaný 2/ ani svedkyňa neoznámili súdu, že rozsudkom Okresného súdu Nitra č. k. 24Ps/21/2016-54 zo dňa 07.04.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 17.05.2017 súd obmedzil ohľadom pôvodného žalovaného jeho spôsobilosť na právne úkony okrem iného aj na právne úkony vykonávané pred súdmi a zároveň ustanovil svedkyňu za jeho opatrovníčku, a to všetko na podnet Okresného súdu Žilina zo dňa 21.06.2016. V tomto smere poukázali na jej výpoveď v uvedenom konaní, v ktorej taktiež vypovedala ohľadne pozemkov v J., že tie kúpil manžel hneď po revolúcii, chcel tam robiť agroturistiku, ale potom do toho prišlo to, že sa začali ozývať pôvodní vlastníci. Žiadali preto vykonať dôkaz pripojením spisu Okresného súdu Nitra, a to aj v súvislosti s istou pochybnosťou o právnej spôsobilosti pôvodného žalovaného spätne, majúci za to, že sú dané odvolacie dôvody v spojení s § 366 C. s. p. Ako ďalší dôkaz predložili listinu „Výzva Obce J. zn. 387/2002 z 05.11.2002 adresovanú pôvodnému žalovanému, ktorým mu obec zakázala pokračovať v oplotení a vykonávaní akýchkoľvek stavebných úprav v bývalom roľníckom družstve, naposledy Agroregión dvor J. ako i vypočuť svedka W. K. ako osobu, ktorá žila aj v dotknutom období tvrdeného vydržania pôvodným žalovaným v J.. Na záver žalobcovia uviedli, že z vykonaného dokazovania je preukázané, že ide o pozemky pod hospodárskymi budovami a pozemky sú zároveň súčasťou hospodárskeho dvora bývalého areálu Štátneho majetku Rajec. Cez tento areál vedie cesta, ktorá zároveň spája obec s pozemkami aj iných vlastníkov, túto cestu domáci (vlastníci iných pozemkov) vždy spoločne používali ako cestu. Až pôvodný žalovaný túto cestu uzavrel, čo dotknutí vlastníci namietali a otvorene proti nemu ako držiteľovi aj vystúpili. Práve preto tento celý areál uzavrel a nikoho doň nepustil, nastražil útočných psov a viac sa tu neukazoval počas celej doby 10 rokov, bojac sa domácich a vediac veľmi dobre, že ich okradol. V tomto smere žalobcovia 4/ a 5/ žiadali doplniť

dokazovanie výsluchmi svedkov, ktoré svojimi výpoveďami vyvrátia tvrdenie pôvodného žalovaného, že dobromyseľne a nerušene mu plynula vydržacia doba počnúc májom 2000.

3. Žalovaný 2/ prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu vo vyjadrení k odvolaniu zo dňa 28.01.2019 navrhol, aby odvolací súd rozhodol tak, že rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí. Bol názoru, že súd rozhodol spravodlivo, vykonal potrebné dokazovanie, dôkazy náležite posúdil, a preto žalobu zamietol. Uviedol, že jeho právny predchodca v dobrej viere, že kupuje pozemky od ich pravého vlastníka pozemky kúpil a riadne za ne zaplatil. O predmet vlastníctva sa riadne staral a platil dane. Žalobcovia sa o pozemky desiatky rokov nezaujímali a nestarali. Podľa neho, aj keby neuplynula desaťročná lehota na vydržanie jeho právneho predchodcu súd by mal žalobu zamietnuť, a to s ohľadom na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 549/2015. Z tohto totiž nevyplýva, že dobromyseľný držiteľ musí za účelom vzniku vlastníckeho práva predmet vlastníctva vydržať, postačuje jeho dobromyseľnosť pri nadobúdaní predmetu vlastníckeho práva. Vykonaným dokazovaním bola táto dobromyseľnosť preukázaná. Žalobcovia v súdnom konaní nepredložili ani jeden dôkaz, ktorý by preukázal, že by ktorýkoľvek z nich alebo ich právnych predchodcov rušil pri výkone vlastníckeho práva jeho právneho predchodcu. Tento do dňa doručenia žaloby v októbri 2010 netušil o tom, že si niekto robí nároky na jeho majetok. Ďalej žalovaný 2/ navrhol, aby odvolací súd nepripustil vykonanie nových dôkazov, ktoré vo veci navrhujú žalobcovia, nakoľko ich vykonanie by bolo v rozpore s § 366 C. s. p. Okrem toho pripojenie spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 14Ps/21/2016 by nijakým spôsobom nemohlo mať vplyv na rozhodnutie o veci samej. To, že pôvodný žalovaný mal dlhodobu vážne zdravotné problémy nie je pre žalobcov novinkou, nakoľko tento sa z tohto dôvodu nemohol dostaviť ani na pojednávanie na súd a ani na dožiadaný súd, bol vypočutý v domácom prostredí. To, že jeho manželka F. W. bola ustanovená za jeho opatrovníka nič nemení na skutočnosti, že mohla byť vo veci vypočutá ako svedok. Osobne sa zúčastnila uzatvárania kúpnej zmluvy a rovnako bola osobne prítomná pri odovzdaní kľúčov. Táto vypovedala riadne a pravdivo o udalosti, pri ktorej bola osobne prítomná a dobre si na ňu pamätá. Či toho času bola alebo nebola ustanovená za opatrovníka svojho manžela považoval v tejto súvislosti irelevantné. Pokiaľ ide o list Obce J. adresovaný pôvodnému žalovanému, bol názoru, že nie je dôkazom a netýka sa žalobcov v tomto konaní, a preto je rovnako irelevantný. Podľa neho všetky označené listiny mohli byť použité a označené oveľa skôr ako až pri odvolaní, a preto nie sú v odvolacom konaní prípustné. Navyše považoval za protizákonné uviesť informácie zo súdneho spisu, ktorého účastníkom nebol nikto zo žalobcov a ani ich právna zástupkyňa. Do súdneho spisu môžu nahliadať iba strany a ich zástupcovia. Vyjadril preto pochybnosti o zákonom získaní informácií zo súdneho spisu, z ktorého žalobcovia citujú výpoveďou F. W., napriek tomu pripojenie tohto spisu nemôže mať vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Rozhodnutie vo veci samej sa nezakladá na výpovedi pôvodného žalovaného. Pôvodný žalovaný mal mozgovú príhodu. Bol vypočutý dňa 17.09.2012 v domácom prostredí dožiadaným súdom vyšším súdnym úradníkom. Tento pokiaľ by mal pochybnosti o duševnom zdraví pôvodného žalovaného výsluch by nevykonal. Odpovedal na všetko, čo si pamätal. Navyše sa na tomto výsluchu mohol zúčastniť ktorýkoľvek zo žalobcov alebo ich právna zástupkyňa, čo nikto z nich neurobil.

4. Žalobcovia 1/ - 5/ na vyjadrenie žalovaného písomne nereagovali.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a po zopakovaní dokazovania na nariadenom pojednávaní pred odvolacím súdom v zmysle § 384 ods. 1 C. s. p. oznámením obsahu listín podľa § 204 C. s. p. rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) sčasti zmenil (§ 388 C. s. p.) a sčasti potvrdil (§ 387 ods. 1 C. s. p.) z nasledovných dôvodov:

6. Okresný súd rozsudkom v prvom poradí žalobe žalobcov 4/ a 5/ o určenie, že sú podielovými spoluvlastníkmi novovytvorených parciel a žalobcov 1/ až 3/ ako právnych nástupcov ich právneho predchodcu - o určenie, že špecifikovaný podiel novovytvorených parciel patrí do dedičstva po ich právnom predchodcovi, ktorá smerovala voči pôvodnému žalovanému 1/, vyhovel.

7. Krajský súd v zrušujúcom uznesení č. k. 8Co/103/2016-502 zo dňa 31.08.2016 konštatoval, že podľa neho neboli všetky nehnuteľnosti správne stotožnené s predloženými listinami a geometrickým plánom. Okrem toho závery súdu alebo možné hodnotiť lebo nemali oporu vo vykonanom dokazovaní (súd titul nadobudnutia vlastníckeho práva zo strany žalovaného uvádzal na rôznych miestach rozdielne s čím

súviselo posudzovanie dobromyseľnosti oprávnenej držby žalovaným ako podmienky pre vydržanie a rovnako tak aj plynutie vydržacej doby).

8. Okresný súd napadnutým rozsudkom (v druhom poradí) žalobu žalobcov 1/ - 5/, ktorá smerovala proti právnym nástupcom pôvodného žalovaného - žalovaným 1/ a 2/, zamietol. Vo vzťahu k žalovanej 1/ bol dôvodom nedostatok pasívnej vecnej legitímácie. Ohľadom veci samej zhrnúc konštatoval naliehavý právny záujem žalobcov na určení vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Posúdil kúpnu zmluvu medzi Agroregión, a.s. a právnym predchodcom žalovaného 2/ z 10.05.2000 uzavretú dňa 12.05.2000 za absolútne neplatnú, pretože Agroregión, s.r.o. nenadobudol pozemky zmluvou o predaji majetku štátu so Slovenským pozemkovým fondom, a preto tieto pozemky nemohol vložiť do spoločnosti Agroregión, a.s. Nenadobudol tak vlastnícke právo na základe osvedčenia o vydržaní podľa notárskej zápisnice N 157/2000, Nz 134/2000 z 03.05.2000. Následne nemohlo dôjsť k platnému prevodu vlastníckeho práva na pôvodného žalovaného. Zaoberajúc sa obranou pôvodného žalovaného, ako i jeho právneho nástupcu žalovaného 2/ konštatoval však, že boli splnené podmienky pre vydržanie vlastníckeho práva po pôvodnom žalovanom, nakoľko nadobudol sporné nehnuteľnosti v dobrej viere, do držby vstúpil dňa 12.05.2000 kedy mu boli odovzdané. Žalobcovia nepreukázali, že sa domáhali svojho práva voči pôvodnému žalovanému. Keďže žaloba bola podaná dňa 21.05.2000, uplynula 10-ročná lehota pre vydržanie. Následne vlastnícke právo nadobudol dedením žalovaný 2/.

9. Nakoľko odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C. s. p.), zaoberal sa pri posudzovaní veci iba podstatnými námietkami uvedenými v odvolaní žalobcov 1/ - 5/ a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či nedošlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok uvedených v § 161 ods. 1 C. s. p. (§ 380 ods. 2 C. s. p.).

10. Žalobcovia 1/ - 5/ napadli rozsudok okresného súdu odvolaním. Napriek uvedeniu, že odvolanie podávajú proti všetkým výrokom rozsudku, nenamietali zamietnutie žaloby vo vzťahu k žalovanej 1/. Vyplyvalo to z úvodu odvolania zo dňa 26.12.2018 i doplnenia zo dňa 07.01.2019, keď ako žalovaného označili len žalovaného 2/ ako aj samotného obsahu, ktorý sa nedotýkal žalovanej 1/. Napokon uvedené potvrdili na pojednávaní pred odvolacím súdom dňa 14.05.2021. Rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením preto zostal vo výroku, ktorým súd žalobu zamietol, a teda vo vzťahu k žalovanej 1/, nedotknutý, lebo nebol napadnutý odvolaním.

11. Žalobcovia 1/ - 5/ v odvolaní konštatovanie súdu o neplatnosti kúpnej zmluvy uzavretej medzi Agroregión, s.r.o. a pôvodným žalovaným dňa 12.05.2000 nenamietali. Za nesprávne považovali vyhodnotenie dôkazov ohľadom posúdenia vydržania pôvodným žalovaným z hľadiska jeho dobromyseľnosti a právne závery, že tak boli splnené podmienky vydržania vlastníckeho práva z jeho strany.

12. Vlastníctvo je v našom právnom poriadku chápané ako najvyššia právna moc nad vecou. Tento obsah vlastníckeho práva je vyjadrený priamo v ust. § 123 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého je vlastník v medziach zákona oprávnený právo vec držať (ius possidendi), právo vec užívať (ius utendi), právo požívať jej plody a úžitky (ius fruendi) a právo s vecou nakladať (ius disponendi). Právo vec držať, nazývame tiež právom držby, znamená právo nakladať s vecou ako vlastnou. Ide o východiskové oprávnenie vlastníka, ktoré je nevyhnutným predpokladom pre výkon jeho ostatných vlastníckych oprávnení (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 49/2010 zo dňa 29.03.2011). Vydržanie je osobitný originálny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva. V prípade splnenia zákonom určených podmienok dochádza k nemu priamo zo zákona, nevyžaduje sa k tomu rozhodnutie štátneho orgánu. K tomu, aby bolo možné nadobudnúť vlastnícke právo vydržaním, musia byť splnené zároveň zákonné predpoklady, ktorými sú: 1/ nadobúdateľ je oprávneným držiteľom veci po celú vydržaciú dobu, 2/ nepretržitosť vydržacej doby, ktorou je neprerušovaný stav držby predmetu vydržania počas zákonom ustanovenej doby, ktorá je pri nehnuteľnostiach 10 rokov a 3/ spôsobilý predmet vydržania. Prekážkou nepretržitosti nie je právne nástupníctvo, pretože právny nástupca si do vydržacej doby môže započítať aj dobu, po ktorú vec oprávnenne držal jeho právny predchodca. Predpokladom vydržania je skutočnosť, že držiteľ je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec alebo právo patrí. Rozlišujúcim znakom medzi držbou oprávnenou a neoprávnenou je teda dobromyseľnosť, resp. nedobromyseľnosť držiteľa, pričom otázku dobromyseľnosti je potrebné posudzovať „so zreteľom na všetky okolnosti“. Súdna prax je jednotná v tom, že posúdenie toho, či

držiteľ je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec patrí, nemôže vychádzať len z posúdenia subjektívnych predstáv držiteľa. Dobromyseľnosť ako vnútorný psychický stav je potrebné objektivizovať, s prihliadnutím na všetky okolnosti, za ktorých došlo k faktickému nakladaniu s vecou, resp. vykonávaniu práva pre seba. Z týchto okolností potom možno usúdiť, či držiteľ mohol, alebo nemohol rozpoznať, že mu vec alebo právo skutočne patrí. Okolnosťami, ktoré môžu svedčiť pre záver o existencii dobrej viery, sú aj okolnosti týkajúce sa právneho dôvodu nadobudnutia práva (právneho titulu), teda tzv. uchopenia sa držby. Subjektívny pocit držiteľa nemôže byť sám o sebe podkladom pre vydržanie, ak nie je tento pocit vyvolaný okolnosťami objektívne nasvedčujúcimi oprávnenosti držby práva.

V dobrej viere je teda držiteľ, ktorý sa domnieva, že mu držaná vec alebo vykonávané právo patrí, aj keď v skutočnosti tomu tak nie je. Držiteľ je teda ohľadom existencie svojho práva v omyle, ktorý sa môže vzťahovať k právnym skutočnostiam, k osobám, alebo k právnej úprave. Základom oprávnenej držby je teda ospravedliteľný omyl. Ospravedliteľný je omyl, ku ktorému došlo napriek tomu, že mýliaci sa postupoval s obvyklou opatrnosťou, ktorú možno so zreteľom k okolnostiam konkrétneho prípadu požadovať. O ospravedliteľný omyl naopak nejde vtedy, ak mýliaca sa osoba z nedbanlivosti nevyužila možnosť overiť si skutočnosti, rozhodujúce pre uskutočnenie právneho úkonu.

13. Odvolací súd na nariadenom pojednávaní pred odvolacím súdom zopakoval dokazovanie v zmysle § 384 ods. 1 C. s. p. oznámením obsahu listín podľa § 204 C. s. p. (spis Správy katastra V 2099/00, notárska zápisnica sp. zn. N 157/2000, Nz 134/2000 z 03.05.2000, kúpna zmluva zo dňa 10.05.2000, výpis z LV č. XXX k. ú. J. (č.l. 105 spisu), LV č. XXX k. ú. J. (č.l. 107 spisu), LV č. XXXX k. ú. J. (č.l. 109 spisu), výpis LV č. XXXX k. ú. J. (č.l. 111 spisu), výpis z LV č. XXXX k. ú. J. (č.l. 113 spisu), aktuálny výpis z LV č. XXXX k. ú. J., znalecký posudok, geometrický plán na vyčlenenie vlastníckeho práva podľa žalobného návrhu sp. zn. 18C/111/2010 pre OS Žilina, a to pozemno-knižnej parcely č. 687 a časti pkn parcel č. 680, 682, 684, 686, 698 a 697).

14. Odvolací súd mal z obsahu spisu zistené, a to spisu Správy katastra V 2099/2002, že dňa 12.05.2000 uzavreli Agroregión, a.s., Rajec, Hollého č. 203/50, IČO: 36 382 973 ako predávajúci a R. J. W.-W., IČO: 11 861 410 so sídlom Nitra, Nitrianska 46 kúpnu zmluvu zo dňa 10.05.2000, predmetom ktorej boli označené nehnuteľnosti v k.ú. J., za dohodnutú kúpnu cenu. Zo zmluvy vyplýva, že predávajúci je na základe osvedčenia o vydržaní vlastníckeho práva k nehnuteľnosti vydaného notárkou JUDr. Helenou Rozborovou dňa 03.05.2000 pod č. N 157/2000, NZ 134/2000 výlučným vlastníkom označených nehnuteľností v k.ú. J.. Podľa čl. III. kúpnej zmluvy „Predávajúci vyhlasuje, že je výlučným vlastníkom predávaných nehnuteľností, že tieto doteraz nikomu nescudzil, nijako ich nezaťažil a ich prevod nie je obmedzený. V prípade, že by sa ukázala nepravdivosť tohto tvrdenia zodpovedá predávajúci kupujúcemu za všetky škody, ktoré mu z tohto vznikli“. Podľa čl. IV. kúpnej zmluvy „Kupujúci nadobudne vlastníctvo k predávaným nehnuteľnostiam vkladom do katastra nehnuteľností na Okresnom úrade - odbor katastrálny Žilina. Svojimi podpismi na tejto listine súd účastníci zmluvy viazaní dňom jej podpísania“. Oboznámia sa s notárskou zápisnicou z 03.05.2000 sp. zn. N 157/2000, Nz 134/2000 týkajúcou sa osvedčenia o vydržaní vlastníckeho práva k nehnuteľnosti z tohto vyplýva, že osvedčenie je podkladom pre vykonanie záznamu v katastri nehnuteľností Okresného úradu v Žiline, odbor katastrálny, na nehnuteľnosti v katastrálnom území J.. Účastník berie na vedomie, že vydanie tohto osvedčenia nebráni pôvodným vlastníkom, aby sa domáhali svojho vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, v prípade, že skutočnosti, ktoré uviedol, nie sú pravdivé. Osvedčenie o vydržaní bolo predložené do katastra nehnuteľností spolu s kúpnu zmluvou uzavretou dňa 12.05.2000. Podľa záznamu na spise Správy katastra V 2099/2002 k vkladu kúpnej zmluvy došlo dňa 22.05.2000, avšak zápis bol vykonaný až dňa 28.10.2008.

15. Odvolací súd v prvom rade uvádza, že okolnosti, z ktorých možno usudzovať existenciu dobromyseľnosti, musí v spore preukázať držiteľ veci. V danej veci ním bol pôvodný žalovaný. Oboznámia sa s vyššie uvedenými listinami konštatuje, že skutočnosti v nich uvedené svedčia o tom, že pôvodný žalovaný mohol mať pochybnosti o dobromyseľnom nadobudnutí nehnuteľností počas vydržacej desaťročnej doby. Okrem toho bolo na ňom, aby sa zaujímal, akým spôsobom nadobúda spoločnosť Agroregión, a.s., Rajec sporné nehnuteľnosti. Osvedčenie o vydržaní v uvedenom čase totiž nebolo zapísané v katastri nehnuteľností. Bolo predložené do katastra nehnuteľností spolu s kúpnu zmluvou uzavretou dňa 12.05.2000. Vyplýva to aj z listu Správy katastra bez dátumu vydania vedeného pod č. V 2099/2000, v ktorom bolo požiadaná notárka spisujúca osvedčenie o vydržaní o súhlas, vyjadrenie obce J., a ktorý mal byť daný na vedomie aj pôvodnému žalovanému, pričom je na ňom

uvedený aj údaj zrejme ohľadom jeho expedovania 2.6.04. Je preto správnym tvrdenie žalobcov 1/ - 5/, že pôvodný žalovaný nemohol vidieť list vlastníctva ako to pri svojom výsluchu dňa 17.09.2012 uviedol. Z notárskej zápisnice o osvedčení vydržania tiež vyplývalo, že Agroregión-u, a.s. muselo byť zrejme aj vlastnícke právo pôvodných vlastníkov k predmetným nehnuteľnostiam, keď bolo uvedené, že „účastník berie na vedomie, že vydanie tohto osvedčenia nebráni pôvodným vlastníkom, aby sa domáhali svojho vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, v prípade, že skutočnosti, ktoré uviedol, nie sú pravdivé“. Nebolo možné však prehliadnuť, že notárska zápisnica o osvedčení vydržania bola spísaná dňa 03.05.2000 a kúpna zmluva bola spísaná dňa 10.05.2000 a uzavretá dňa 12.05.2000, čiže len s odstupom niekoľkých dní. Aj táto časová súvislosť preukazuje, že aj pôvodný žalovaný musel mať vedomosti o vydaní notárskej zápisnice a jej obsahu, v ktorom sa konštatovala možnosť bránenia sa pôvodných vlastníkov ohľadom ich vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Na uvedené nepriamo poukazuje aj vyhlásenie predávajúceho v čl. III. kúpnej zmluvy uzavretej dňa 12.05.2000 o zodpovednosti predávajúceho za všetky škody v prípade nepravdivosti jeho vyhlásenia, že je výlučným vlastníkom predávajúcich nehnuteľností. Pôvodný žalovaný, na ktorom bolo dôkazné bremeno, svoju obranu ohľadom vydržania sporných nehnuteľností poskytol dôkaz len svojou výpoveďou, v ktorej na otázky odpovedal v podstate len jednoslovné a po zrušujúcom uznesení odvolacím súdom navrhol výsluch manželky ako svedkyne k tomu, že pri uzavretí kúpnej zmluvy dňa 12.05.2000 mu boli odovzdané kľúče od objektu, v ktorom sa nachádzali sporné nehnuteľnosti, teda na preukázanie toho odkedy ich užíval. K uvedenému je potrebné uviesť, že v tomto čase nebol ešte povolený vklad kúpnej zmluvy do katastra nehnuteľností, tak k uvedenému odovzdaniu nebol ani dôvod. K tomuto zápisu došlo až dňa 28.10.2008. To, že správa vykonala záznam o tvrdenom vlastníctve pôvodného žalovaného až v r. 2008 tiež sponchybnuje jeho dobromyseľnosť. Na tomto mieste treba poukázať aj na to, že hlavne pôvodný žalobca 1/ a žalobca 5/ boli pred uzavretím predmetnej kúpnej zmluvy vedení ako podieloví spoluvlastníci dotknutých častí pozemkov vedených v registri „E“ a to na základe dedičských rozhodnutí (žalobca 4/ nadobudol nehnuteľnosti od pôvodného žalobcu 1/ na základe darovacej zmluvy). Došlo tak v r. 2008 k duplicitnému zápisu v zápisoch práv k jednej a tej istej nehnuteľnosti, resp. jej častí aj v registri E, aj v registri C, na dvoch samostatných listoch vlastníctva.

Pokiaľ žalobcovia 4/ a 5/ uviedli v rámci svojho opravného prostriedku aj nové dôkazy ktoré pred súdom prvej inštancie neprodukovali, odvolací súd na tieto tzv. „novoty v odvolacom konaní“ s poukazom na ust. § 366 C. s. p. neprihliadol. Nebola splnená ani jedna z podmienok uvedených v § 366 C. s. p. Napokon vzhľadom na vyššie uvedené závery tieto dôkazy neboli ani potrebné.

Keďže podľa odvolacieho súdu dobromyseľnosť pôvodného žalobcu nebola ním, resp. jeho právnym nástupcom hodnoverne preukázaná, nebolo rozhodujúce či sporné nehnuteľnosti užíval, a to po určenú dobu.

16. Okresný súd v rozhodnutí, ktorým žalobu žalobcov zamietol konštatoval, vychádzajúc z právneho názoru krajského súdu vyjadreného v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení, ktorým je súd viazaný, že sporné nehnuteľnosti neboli stotožnené a žalobcovia nenavrhli žiadne návrhy na dokazovanie s tým súvisiace.

17. V preskúmvanej veci po pripustenej zmene návrhu žalobcov zo dňa 30.09.2015, a to uznesením č. k. 18C/111/2010-445 zo dňa 02.10.2015 mal petit znieť:

Súd určuje, že na základe geometrického plánu č. 18C/111/2010 na vyčlenenie vlastníckeho práva podľa žalobného návrhu sp. zn. 18C/11/2010 pre OS Žilina, a to pozemno-knižné parc. č. 687 a časti pkn parcel č. 680, 682, 684, 686, 698, 697, vyhotoveného vyhotoviteľom Ing. Vladimír Hrivík, znalcom z odboru geodézie zo dňa 04.06.2014 je v k.ú. J., obec J., okres E., V. N. - žalobca 4/ podielovým spoluvlastníkom v spoluvlastníckom podiele 25/60 a 42/64 novovytvorenej parcely CKN č. 770/43 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 99 m² a novovytvorenej parcely CKN č. 770/44 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 133 m², O. N. - žalobca 5/ je podielovým spoluvlastníkom v spoluvlastníckom podiele 42/64 novovytvorenej parcely CKN č. 770/34 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 232 m² a parcely CKN č. 770/37 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 302 m² a podielovým spoluvlastníkom v spoluvlastníckom podiele 4/60, 5/60, 5/60 a 1/60 novovytvorených parcel CKN č. 770/39 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 47 m² a CKN č. 770/40 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 135 m² a podielovým spoluvlastníkom v spoluvlastníckom podiele 42/64 novovytvorenej parc. CKN č. 770/41 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 669 m². Súd určuje, že na základe geometrického plánu č. 18C/111/2010 na vyčlenenie vlastníckeho práva podľa žalobného návrhu sp. zn. 18C/111/2010 pre OS Žilina, a to pkn parcely č. 687 a časti pkn parcel č.680, 682, 684, 686, 698 a 697 vyhotoveného vyhotoviteľom Ing. Vladimír Hrivík, znalcom z odboru geodézia, kartografia zo dňa 04.06.2014 v k.ú.

J., obec J., okres E. spoluvlastnícke podiely 50/240 a 30/240 novovytvorených parciel CKN č. 770/31 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 377 m², CKN č. 770/32 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 191 m² a CKN č. 770/35 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 815 m² a spoluvlastnícky podiel 10/60 k novovytvorenej parcele CKN č. 770/39 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 47 m², patria do dedičstva po nebohom V. N., rod. N., zomr. XX.X.XXXX, nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom E. V. XXX/X, G. I. O..

Oboznámiac sa s geometrickým plánom, a to hlavne poznámkou v ňom, vyplýva z tohto nasledovné: parcely CKN č. 770/31, 770/32, 770/35 sú z časti identické s pôvodnou PKN parcelou č. 680, parcely CKN č. 770/34, 770/37 sú z časti identické s pôvodnou PKN parcelou č. 682, parcela CKN č. 770/39 je z časti identická s pôvodnou PKN parcelou č. 684, parcela CKN č. 770/41 je z časti identická s pôvodnou PKN parcelou č. 686, parcela CKN č. 770/42 je identická s pôvodnou PKN parcelou č. 687, parcela CKN č. 770/43 je z časti identická s pôvodnou PKN parcelou č. 698 a parcela CKN č. 770/44 je z časti identická s pôvodnou PKN parcelou č. 697.

Následne mal z obsahu spisu zistené:

Z darovacej zmluvy z 15.05.2008, ktorej vklad bol povolený dňa 13.08.2008 pod V 4681/08 uzavretej medzi V. N., nar. XX.XX.XXXX (pôvodným žalobcom 1/) a žalobcom 4/ vyplýva, že predmetom daru bola parc. KNE č. 698 - orná pôda o výmere 942 m² v podieloch: 14/60-in, ktoré zodpovedajú výmere 219,8 m², 1/60-tina, ktorá zodpovedá výmere 15,7 m², 1/60-tina, ktorá zodpovedá výmere 15,7 m², 4/60-iny, ktoré zodpovedajú výmere 62,8 m² a 5/60-tín, ktoré zodpovedajú výmere 78,5 m². Uvedené vyplýva aj z LV č. XXXX k.ú. J., podľa ktorého je žalobca 4/ podielovým vlastníkom parcely EKN č. 698 - orná pôda o výmere 828 m² v podiele 25/60-tín na základe darovacej zmluvy zo dňa 13.08.2008 - V 4681/08 (č.l. 28, 111 spisu). Podľa geometrického plánu parcela CKN č. 770/43 je z časti identická s pôvodnou PKN parcelou č. 698. Predmetom darovania bola aj parc. KNE č. 697 - orná pôda o výmere 965 m², ktorá zodpovedá výmere 633,28 m² v podiele 42/64-in. Uvedené vyplýva aj LV č. XXXX k. ú. J., podľa ktorého je žalobca 4/ podielovým vlastníkom parcely EKN č. 697 - orná pôda o výmere 842 m² v podiele 42/64-in (č.l. 30, 113 spisu). Podľa geometrického plánu parcela CKN č. 770/44 je z časti identická s pôvodnou PKN parcelou č. 697.

Žalobca 5/ je na základe osvedčenia o dedičstve zo dňa 21.11.2006 sp. zn. 21D/315/2004-93, D not 261/2006 po poručiteľovi V. N., nar. XX.XX.XXXX, zomrelý dňa XX.XX.XXXX vlastníkom parcely EKN č. 682 - orná pôda o výmere 625 m² v podiele 42/64-in (LV č. XXX k.ú. J. - č.l. 32, 105 spisu, Pk vl. č. XXX pod B 18). Podľa geometrického plánu parcela CKN č. 770/34, CKN č. 770/37 je z časti identická s pôvodnou PKN parcelou č. 682. Je taktiež podielovým vlastníkom parcely EKN č. 686 - orná pôda o výmere 707 m² v podiele 42/64-in (Pk vl. č. XXX pod B 18) na základe osvedčenia o dedičstve z 21.11.2006 sp. zn. 21D/315/2004-35, Dnot 261/06 zo dňa 23.11.2006. Podľa geometrického plánu parcela CKN č. 770/41 je z časti identická s pôvodnou PKN parcelou č. 686. Je taktiež podielovým vlastníkom v spoluvlastníkom podiele 4/60, 5/60, 5/60 a 1/60 parc. EKN č. 684 - orná pôda o výmere 553 m² a to podiel 4/60-in na základe D-145/79 (PKV XXX), podiel 5/60-in na základe D-145/79 (PKV 172) a podiel 5/60-in na základe D 145/79 (PKV XXX) a podiel 1/60 na základe osvedčenia o dedičstve č. 21D/3115/04, Dnot 261/06 zo dňa 23.11.2016 (LV č. XXX k.ú. J. - č.l. 107 spisu). Podľa geometrického plánu je parcela CKN č. 770/39 z časti identická s pôvodnou PKN parcelou č. 684.

Pokiaľ sa žalobca 5/ domáhal určenia vlastníckeho práva k parcele CKN č. 770/40 - zast. plochy a nádvoria o výmere 135 m² v podiele 4/60-in, 5/60-in, 5/60-in, 1/60-in tak táto nebola geometrickým plánom stotožnená.

Pôvodný žalobca 1/ V. N., nar. XX.XX.XXXX, zomrelý dňa XX.XX.XXXX sa na základe osvedčenia o dedičstve č. k. 21D/1082/2006-78 zo dňa 06.11.2007 (právoplatného dňa 20.11.2007) po V. K. N., ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX stal podielovým vlastníkom parcely EKN č. 684 - orná pôda o výmere 553 m² v podiele 10/60-in (LV č. XXX k. ú. J. - č.l. 41 spisu). Podľa geometrického plánu parcela CKN č. 770/39 je z časti identická s pôvodnou PKN parcelou č. 684. Ďalej aj spoluvlastníkom parcely EKN č. 680 - orná pôda o výmere 1602 m² v podiele 20/240-in na základe osvedčenia o dedičstve d. 21D/1082/06, Dnot 210/07 zo dňa 06.12.2007 ako i podielu 50/240-in na základe darovacej zmluvy z 15.08.2006 (vklad V 5104/06). Uvedené vyplýva z LV č. XXXX k. ú. J. (č.l. 22, 109 spisu). Podľa geometrického plánu parcely CKN č. 770/31, CKN č. 770/32 a CKN č. 770/35 sú z časti identické s pôvodnou PKN parcelou č. 680.

18. Stotožniac sporné nehnuteľnosti bolo preukázané podielové spoluvlastníctvo pôvodného žalobcu 1/ ako i žalobcu 4/ k tým, ktorých sa v zmenenej žalobe domáhali. Čo sa týka žalobcu 5/ taktiež avšak okrem parcely CKN č. 770/40 - zast. plochy a nádvoria o výmere 135 m² v podiele 4/60-in, 5/60-in, 5/60-in, 1/60-in, ktorá nebola geometrickým plánom stotožnená.

19. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením, ktorý nesprávne vyhodnotil splnenie podmienok vydržania vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam zo strany pôvodného žalovaného zmenil tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, ktorého neoddeliteľnou súčasťou je aj geometrický plán č. 18C/111/2010, vyhotovený Ing. Vladimírom Hrivíkom, znalcom z odboru geodézia a kartografia zo dňa 04.06.2014, a to okrem časti, v ktorej súd zamietol žalobu žalobcu 5/ ohľadom určenia podielového spoluvlastníctva parc. CKN č. 770/40 - zast. plochy a nádvoría o výmere 135 m² v podiele 4/60-iny, 5/60-ín, 5/60-ín, 1/60-iny v k.ú. J., ktorý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

20. Keďže odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu, musel podľa ust. § 396 ods. 1 a 2 C. s. p. rozhodnúť o trovách celého konania (prvoinštančného aj odvolacieho konania). Nakoľko žaloba bola zamietnutá v celom rozsahu, plne úspešnými v prvoinštančnom aj odvolacom konaní boli žalobcovia 1/ - 4/. S použitím § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C. s. p. im preto odvolací súd priznal voči žalovanému 2/ nárok na náhradu trov konania, a to žalobcom 1/ - 4/ v rozsahu 100 %. Pokiaľ ide o žalobcu 5/ tento mal úspech čiastočný (§ 255 ods. 2 C. s. p.) lebo nebol úspešný ohľadom uplatňovania si jednej parcely, úspešný bol vo vzťahu k 4 parcelám. Úspech tak bol 4/5-iny a neúspech 1/5-iny, pričom odčítajúc od úspechu neúspech rozdiel predstavuje 3/5-iny. Odvolací súd preto žalobcovi 5/ priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 60 %. O výške náhrady trov konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 C. s. p. súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

21. Zároveň odvolací súd rozhodol aj o trovách štátu ako súvisiacim s výrokom o trovách konania. V súvislosti s trovami štátu uvádza, že zmysle predchádzajúcej procesnej právnej úpravy podľa § 148 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O. s. p.“ platilo, že „štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil“. Nová procesná právna úprava v Civilnom sporovom poriadku neobsahuje ekvivalentné ustanovenie k § 148 O. s. p. Na tomto mieste odvolací súd však poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/3/2018 zo dňa 31.07.2018, v zmysle ktorého „štátu patrí náhrada trov, ktoré skutočne vynaložil v súlade s v danom čase platnou procesnou normou, ustanovením § 148 O. s. p., podľa ktorej mu ex lege vznikol nárok na ich náhradu, a to napriek tomu, že nová procesná úprava Civilného sporového poriadku analogické ustanovenie neobsahuje. Aplikáciou základného princípu uvedeného v čl. 4 ods. 2 C. s. p. s použitím ustanovenia § 253 ods. 1 C. s. p. v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP a § 470 ods. 2 C. s. p. je možné štátu náhradu trov konania voči neúspešnej strane sporu priznať aj za právnej úpravy Civilného sporového poriadku“. Vzhľadom na uvedené odvolací súd uložil v konaní neúspešnej strane - žalovanému 2/ nahradit' štátu trovy dôkazu, ktorého náklady za jeho obstaranie namiesto strany sporu uhradil štát.

22. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).